

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Lenky Bursíkové a soudců Kryštofa Horna a Jana Peroutky ve věci

žalobce: **B. V.**
bytem X

proti
žalovanému: **Ministerstvo spravedlnosti**
sídlem Vyšehradská 16, Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 6. 2024, č. j. MSP-472/2024-OSV-OSV/2,

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

- Žalobce dne 15. 5. 2024 podal ke Krajskému soudu v Praze (dále též „povinný subjekt“) žádost podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím. V ní uvedl: „1. Požaduji sdělit dle jakékoliv zákonné normy si KS-Praha dovolil upravit mně zákonem nepravé o dle § 38 spr.ř. se vztahu k spisu čj. spr. 604/91. 2) Požaduji sdělit dle jaké právní normy vydávalo vedení KS-Praha pokyny s vztahu k mé osobě podřízeným soudům viz spr. 536/06. 3. Požaduji podat inf. kdy shora uvedení soudci dokončili PF, kde všude působili v justici a proč se stali soudci KS-Praha – jakož kupř. Škubalová místopředsedou KS-Praha 4. Zda-li KS-Praha, jeho soudci a n. jsou si vědomi, že se vztahu k mé osobě jsou vázáni ze zákona § 1 až 4 zák. č. 198/93 sb.“
- Povinný subjekt dne 27. 5. 2024 žalobci poskytl informace vztahující se k profesní historii žalobcem vybraných soudců a zároveň rozhodnutím z téhož dne, sp. zn. Si 198/2024 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), podle § 15 odst. 1 a § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím, rozhodl o částečném odmítnutí žádosti. V odůvodnění uvedl, že žádost o informace v rozsahu odmítnutých informací směřuje k zaujetí stanoviska, a proto je nelze poskytnout. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání. Žalovaný napadeným rozhodnutím žalobcovo odvolání zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil, neboť se se závěry povinného subjektu ztotožnil. Účelem informačního zákona není poskytovat právní poradenství či komentovat postup soudu či jiného orgánu veřejné moci v jakémkoli soudním či jiném řízení.
- Proti napadenému rozhodnutí brojí žalobce žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), a domáhá se, aby jej soud zrušil. Podle žalobce je

prokázáno, že povinný subjekt vůči němu jedná na politickou objednávku, protože postupuje podle metodiky Státní bezpečnosti vytvořené její expoziturou v roce 1982 za účelem žalobcovi dehonestace a represe. Na tom se měla podílet i dřívější ministryně spravedlnosti, protože se měla pokoušet o žalobcovu fyzickou likvidaci. Okresní soud v Kutné Hoře podle zmiňované metodiky postupoval tak, aby zločiny spáchané předchozím režimem vůči žalobci byly označeny jako „nezávadné“. Ve vztahu k žalobci jsou ignorovány § 1 až § 4 zákona č. 198/1993 Sb., o protiprávnosti komunistického režimu a o odporu proti němu. K prokázání tvrzených skutečností žalobce odkázal na řadu spisů povinného subjektu a okresních soudů v obvodu jeho působnosti. Závěrem žalobce vyjmenoval různé články Ústavy a Listiny a § 2909 občanského zákoníku (porušení dobrých mravů).

Podmínky řízení

4. Soud se nejprve zabýval otázkou, zda je žaloba způsobilá k věcnému projednání. Shledal, že tomu tak není.
5. Podle § 2 s. ř. s. ve správním soudnictví poskytují soudy ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob způsobem stanoveným tímto zákonem a za podmínek stanovených tímto nebo zvláštním zákonem a rozhodují v dalších věcech, v nichž tak stanoví tento zákon.
6. Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, který je podle tohoto zákona nepřijatelný.
7. Již v usnesení ze dne 13. 11. 2014, č. j. 10 As 226/2014-16, NSS dovedl, že důvodem pro odmítnutí žaloby podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. může být i zneužití práva spočívající v opakovaném podávání předem zcela zjevně neúspěšných podání, která namísto ochrany žalobcových veřejných subjektivních práv sledují vedení sporu pro spor samotný (obdobně viz též usnesení NSS ze dne 9. 3. 2017, č. j. 5 As 63/2017-9).
8. Podle § 68 písm. f) s. ř. s. ve znění účinném od 1. 1. 2024 žaloba je nepřijatelná také tehdy, sleduje-li zjevné zneužití práva.
9. Od 1. 1. 2024 tedy zákonodárce zákaz zneužití práva podat žalobu podle s. ř. s. akcentoval a výslovně stanovil, že se jedná o nutnou podmínku řízení, jejíž nesplnění soudu brání věc posoudit meritorně.

Žalobcova žaloba je zneužitím práva

10. Soud v usnesení ze dne 7. 11. 2023, č. j. 54 A 71/2023-11, podrobně shrnul, že je mu z jeho vlastní úřední činnosti známo, že žalobce opakovaně podává velké množství různých žalob. Žaloby vždy obsahují jen velice heslovité odkazy na různé spisové značky či čísla jednací, častým motivem je tvrzení perzekuce žalobce podle metodiky Státní bezpečnosti z důvodu jeho podpisu Charty 77 v roce 1982 a účasti v disidentském hnutí, jež má podle žalobce trvat i za současného režimu a podílet se na ní mají různé úřady či soudy, státní zastupitelství a bezpečnostní sbory. Podané žaloby však v drtivé většině případů nejsou věcně projednatelné, protože obsahují vady, které žalobce odmítá odstranit. Takto kupříkladu soud usnesením ze dne 6. 4. 2023, č. j. 49 Ad 2/2023-18, podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítl žalobu proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ve věci žalobcova příspěvku na živobytí, neboť žalobce ani po předchozí výzvě soudu nebyl ochoten doplnit relevantní žalobní body a toliko trval na tom, že je perzekuován podle metodiky Státní bezpečnosti. Stejně tak rozsudkem ze dne 16. 2. 2023, č. j. 49 Ad 6/2022-36, soud podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl

jinou žalobu proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení, neboť v tamním případě byly žalobní body sice vzneseny, nicméně se téměř netýkaly napadeného rozhodnutí, přestože byl žalobce vyzván k odstranění vad žaloby a řádně o tomto poučen. Obdobně soud usnesením ze dne 19. 10. 2022, č. j. 46 Ad 5/2022-56, podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítl žalobcovu žalobu proto, že ani po ustanovení právního zástupce z řad advokátů nebyl žalobce ochoten doplnit relevantní žalobní body směřující proti napadenému rozhodnutí. V případě usnesení ze dne 26. 9. 2023, č. j. 54 A 28/2023-23, pak řízení podle § 47 písm. c) s. ř. s. zastavil, jelikož žalobce nezaplatil soudní poplatek. Z jiných rozhodnutí soudu lze pro stručnost alespoň odkázat např. na usnesení ze dne 21. 6. 2019, č. j. 43 A 33/2019-19, ze dne 30. 11. 2022, č. j. 51 A 56/2021-47, ze dne 27. 6. 2023, č. j. 51 A 40/2023-15, ze dne 17. 7. 2023, č. j. 54 A 53/2023-10, ze dne 20. 12. 2022, č. j. 43 A 84/2022-19, nebo ze dne 27. 6. 2023, č. j. 43 A 40/2023-6. Žalobce též bezúspěšně podává mimořádné opravné prostředky (viz např. usnesení Ústavního soudu ze dne 6. 12. 2022, sp. zn. IV. ÚS 3023/22, kterým byla žalobcova ústavní stížnost odmítnuta pro zjevnou neopodstatněnost). Tamní případ se týkal žalobcova sporu s Ministerstvem pro místní rozvoj, které mu uložilo pořádkovou pokutu, a žalobce se posléze domáhal obnovy řízení o uložení pořádkové pokuty, přestože neuvedl žádné nové dříve neznámé skutečnosti. Soud proto zmíněným usnesením č. j. 54 A 71/2023-11 odmítl žalobcovu žalobu, protože představovala zjevné zneužití práva. V tomto usnesení soud žalobce také poučil o tom, že i v budoucnu může jím podané žaloby odmítat, pokud z nich nebude zjevné, že jejich účelem je skutečně ochrana práv žalobce, a nikoliv opakované a bezúčelné vedení sporu.

11. Ani v právě posuzované žalobě soud neshledává, že by žalobce sledoval ochranu svých veřejných subjektivních práv. Z okolností nyní projednávaného případu je zjevné, že pokud by soud v tomto řízení konal další přípravné úkony pro účely meritorního přezkumu postupu žalovaného, tak by mu žalobce opět neposkytl žádnou součinnost. Úkolem správního soudu je přitom ochrana veřejných subjektivních práv, a nikoliv činění zbytečných úkonů v případech četných žalob, jejichž vady žalobce opakovaně odmítá odstranit, a proto tyto žaloby nikdy nejsou věcně projednatelné. Z obsahu napadeného rozhodnutí je zjevné, že žalobce ve skutečnosti žádal, aby mu povinný subjekt sdělil, proč postupoval, jak postupoval. Na takové informace však žalobci právo podle zákona o svobodném přístupu k informacím nenáleží. Žalobce nemá právo na to, aby mu orgány veřejné moci dodatečně a podrobněji vysvětlovaly své postupy a opakovaně zdůvodňovaly svá rozhodnutí či postupy nad rámec procesních předpisů. Toto právo nelze dovodit ani ze zákona o svobodném přístupu k informacím. Naopak z jeho § 11 odst. 4 písm. b) výslovně vyplývá, že na poskytování informací o rozhodovací činnosti soudů se tento zákon nevztahuje. Žalobce navíc ani tak nepožaduje poskytnutí informací podle zákona o svobodném přístupu k informacím, jakožto spíše projevuje svoji nespokojenost (nesouhlas) s tím, jak povinný subjekt v jeho věcech postupoval. Zákon o svobodném přístupu k informacím však nemá sloužit k tomu, aby jím žadatel projevoval svoji nespokojenost s postupem orgánů veřejné moci
12. Navíc z kusé žalobní argumentace není zřejmé, v čem konkrétně měl být žalobce poškozen na svých veřejných subjektivních právech. Žalobce v žalobě s důvody napadeného rozhodnutí nijak nepolemizuje, protože jen zcela neurčitě hovoří o nijak nespecifikovaném koordinovaném postupu povinného subjektu sabotujícím jeho základní právo. Soud tak v textu ani nynější žaloby nenalezl srozumitelnou argumentaci, ze které by bylo možno dovodit, že žalobce se v daném případě hodlá skutečně domáhat ochrany svých veřejných subjektivních práv ve smyslu § 2 s. ř. s. a (tentokrát) spolupracovat se soudem při

odstraňování vad žaloby. Soud je naopak přesvědčen, že jde jen o další z dlouhé řady „řízení pro řízení“, která žalobce generuje (soud na tomto místě poznamenává, že od začátku roku 2024 žalobce u zdejšího soudu podal dvacet žalob obdobného ražení) a stejně jako v nynější věci postupuje tak, že zpochybňuje různé procesní aspekty jednotlivých předešlých řízení a vytváří tak řízení další, čímž je donekonečna „řetězí“. Soud se proto přidržel závěrů vyslovených v usnesení č. j. 54 A 71/2023-11, a žalobu odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 68 písm. f) s. ř. s., neboť její podání shledal zjevným zneužitím práva, kterým žalobce prokazatelně nesleduje ochranu.

13. Jelikož je podaná žaloba zjevným zneužitím práva, soud již nevyzýval žalobce k odstranění jejích vad postupem podle § 37 odst. 5 s. ř. s., neboť by to bylo zjevně zbytečné. Proto také nejsou splněny podmínky pro odmítnutí žaloby podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Z hlediska důvodu odmítnutí žaloby podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. je nicméně podání vadné žaloby podpurným důvodem pro konstatování zjevného zneužití práva, neboť žalobce podává vadné žaloby opakovaně a jejich vady zásadně nikdy neodstraňuje.
14. Pro úplnost soud dodává, že byť je v záhlaví žaloby odkázáno na § 79, § 80 a § 175 s. ř. s., tj. na žalobu na ochranu proti nečinnosti správního orgánu (a dlužno dodat, že s. ř. s. nemá žádný § 175), z obsahu žaloby plyne, že žalobce se domáhá zrušení napadeného rozhodnutí. Podaná žaloba je tak žalobou proti rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 65 a násl. s. ř. s.

Žádost o osvobození od soudních poplatků a návrh na ustanovení zástupce

15. Z důvodu odmítnutí žaloby soud nerozhodoval o návrhu žalobce na osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce z řad advokátů (viz rozsudek NSS ze dne 30. 9. 2008, č. j. 5 Ans 6/2008-48, č. 1741/2009 Sb. NSS). Ostatně, jak soud podrobně zdůvodnil v již citovaném usnesení č. j. 54 A 71/2023-11 (bod 15), i tento žalobcův návrh je zjevným zneužitím práva, neboť soudu je z úřední činnosti známo (viz např. rozsudek ze dne 16. 2. 2023, č. j. 49 Ad 6/2022-36), že žalobce podává neodůvodněné žádosti o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce z řad advokátů v zásadě „automaticky“ v záhlaví každého svého podání, přičemž ani ustanovení advokáta (např. v řízení vedeném pod sp. zn. 46 Ad 5/2022) nevedlo k odstranění vad žaloby spočívající v absenci žalobních bodů. Žalobce současně nikdy není ochoten žalobu doplnit o relevantní žalobní body a setrvává na svých tvrzeních o různých nespecifikovaných křivdách, které nesouvisí s předmětem řízení před žalovaným správním orgánem. Kupříkladu v řízení vedeném pod sp. zn. 46 Ad 5/2022 soud žalobci vyhověl a advokáta mu ustanovil. Žalobce přesto odmítl žalobu řádně doplnit o projednatelné žalobní body a trval na opakování svých v současnosti již bezpředmětných výkladů o různých křivdách, a proto byla tato žaloba odmítnuta usnesením soudu ze dne 19. 10. 2022, č. j. 46 Ad 5/2022-56. Ustanovení advokáta by proto v nyní projednávaném případě bylo zcela v rozporu se zásadou ekonomie řízení.
16. Zneužitím práva může být i „automatické“ podávání žádostí o osvobození od soudních poplatků a bezplatné přiznání právní pomoci bez řádného odůvodnění ve všech podáních v různých řízeních, protože tímto postupem není sledována ochrana práv žalobce, nýbrž toliko vydávání dalších rozhodnutí, proti kterým by si žalobce mohl podávat kasační stížnosti a vést tak opět „spor pro spor“, jehož jediným smyslem je snad jen zatěžování (nejen) Krajského soudu v Praze vyřizováním zbytečné agendy namísto vyřizování těch případů, které plnou pozornost soudu skutečně zasluhují.

Námitka podjatosti

17. Soud nepřehlédl, že žalobce uplatnil v žalobě i námitku systémové podjatosti Krajského soudu v Praze (a Městského soudu v Praze). Soud však neshledal důvod k předložení věci NSS za účelem rozhodnutí o námitce podjatosti, neboť i její uplatnění posoudil jako zneužití práva.
18. Podle § 8 odst. 1 věty první s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti.
19. Z judikatury NSS vyplývá, že vznášeli-li účastníci typově shodnou námitku podjatosti opakovaně, byť již o takových námitkách NSS samostatně rozhodoval, nemusí k takové námitce soud přihlížet, dospěje-li k závěru, že jde ze strany účastníka o zneužití práva (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 26. 3. 2020, č. j. Nad 8/2019-65, č. 4062/2020 Sb. NSS, body 27 a 28).
20. Okolnosti, které mohou zavdávat pochybnosti o podjatosti soudce, mohou spočívat ve vztahu soudce k projednávané věci nebo k účastníkům nebo k jejich zástupcům. Žalobce nevylicil žádné konkrétní skutečnosti, které by mohly myslitelným způsobem svědčit o tom, že je dán vztah soudců senátu 37 Krajského soudu v Praze k projednávané věci nebo k žalobci, a které by mohly vzbuzovat pochybnost o jejich nepodjatosti. Předsedkyně senátu ani žádný z členů senátu si ani žádných takových skutečností nejsou vědomi. Samotnou skutečností zakládající podjatost soudců senátu 37 Krajského soudu v Praze není ani to, že jakožto povinný subjekt rozhodoval Krajský soud v Praze, protože (jak plyne z bodů 40 až 47 v předchozím bodě citovaného usnesení rozšířeného senátu č. j. Nad 8/2019-65) je třeba, aby k této skutečnosti přistoupily další okolnosti, které vyvolávají oprávněné (myslitelné) pochybnosti o nepodjatosti na základě samotné povahy projednávané věci či z jiných vážných důvodů (§ 9 odst. 1, 3 ve spojení s § 8 s. ř. s.). Tak tomu však nyní není.
21. Soudu je dále z vlastní činnosti známo, že žalobce opakovaně uplatňuje námitku podjatosti vůči soudcům Krajského soudu v Praze a zpravidla ji zdůvodňuje vágními, nepodloženými a ne zcela srozumitelnými tvrzeními o korupci, politické objednávce a spolčení. Soud již proto vyhodnotil uplatnění takových námitek podjatosti ze strany žalobce jako zneužití práva, a proto k nim nepřihlížel (viz např. usnesení ze dne 27. 6. 2023, č. j. 51 A 40/2023-15, ze dne 29. 6. 2023, č. j. 41 A 3/2023-37, či ze dne 17. 7. 2023, č. j. 54 A 53/2023-10).
22. Zároveň soud poukazuje na to, že žalobce i v minulosti opakovaně ve vztahu k soudcům Krajského soudu v Praze a NSS uplatňoval námitku podjatosti, kterou dovozoval z tvrzené korupce a tendenčního rozhodování. O takových námitkách podjatosti NSS již rozhodoval a nevyhodnotil je jako důvodné (srov. usnesení NSS ze dne 26. 11. 2015, č. j. Nao 310/2015-10, ze dne 9. 6. 2015, č. j. Nao 144/2015-13, či ze dne 17. 7. 2014, č. j. Nao 270/2014-9). NSS také shledal žalobcovu námitku podjatosti vůči soudu nedůvodnou proto, že žalobce neuvedl žádné konkrétní okolnosti, ze kterých by bylo možné usuzovat na poměr soudců k věci samé nebo k účastníkům řízení (viz rozsudek ze dne 29. 3. 2023, č. j. 6 As 19/2023-10, bod 19).
23. Soud má tak za to, že žalobcem uplatněná námitka podjatosti se již opakovaně dostala do sféry NSS a je ve své podstatě opakujícím se obecným tvrzením založeným na nepodložené domněnce korupčního jednání a na nesouhlasu s procesním postupem. Soud ji proto vyhodnotil jako zneužití práva, nepřihlížel k ní a v rámci hospodárnosti řízení ji nepostoupil

k rozhodnutí NSS ani nevyžýval žalobce k odstranění vad uplatněné námitky. Žalobci přitom zůstává zachována možnost vznést důvody pro vyloučení zákonného soudce i v případné kasační stížnosti proti tomuto konečnému rozhodnutí.

Rozhodnutí o nákladech řízení

24. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, protože žaloba byla odmítnuta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 23. července 2024

Lenka Bursíková v. r.
předsedkyně senátu